

Onze egel

Ik heb al vele dagen lopen denken, hoe moet ik mijn artikel over egels een naam geven. Moet ik het dier de naam geven, ons nuttigste landdier, of het liefste dier, of het dier wat ons alleen maar goed doet. Ik weet het niet. Daarom maar gewoon "Onze Egel". Uit de ervaringen die ik met egels heb gehad weet ik dat ook de egel deze aanduiding juist vindt.

De zon probeert weer om op te komen en ik loop op mijn klompjes door het hoge gras in de wei. De dauw op alle grassprietjes maakt zelfs mijn broekspijpen nat en straks moet ik met een natte broek naar school. Ik ben een boerenzoon en moet me, letterlijk en figuurlijk, al vroeg bewust zijn van het nut in de maatschappij. Mijn vader zit op zijn melkkrukje al de eerste koeien met de hand te melken en ik moet als jongeling de rest van de nog niet uitgeslapen koeien naar voren drijven. Ik loop door het voor mij onmetelijk grote weiland om alle dieren naar de melkplek te jagen. Met een afgebroken takje van een boom uit de bossage's geplukt van de oeroude Drentsche weiland afscheidingen als wapen in mijn hand voel ik me een echte jager en breng al het vee naar de melk plaats.

Achter in het weiland ligt een van onze liefste koeien. Anneke 12. Tegenwoordig hebben onze grootste melkproducenten nummers! Maar met onze koe met een naam kun je lezen en schrijven. Ze hoort het ook als je haar naam roept. Je kunt haar omarmen en strelen, een superlief dier met een gewicht van ruim zeshonderd kilo. Ze is een van de hoogst productieve dieren op ons bedrijf, met een klein nadeel. Anneke heeft een "lekspeen"! Een van haar tepels houdt de druk van haar melkproductie niet meer tegen. Ze "lekt" altijd en verspilt daardoor veel melk voor ons.

Ik zie Anneke liggen, je kunt haar gerust benaderen. Ze is zo lief en ik weet door haar dat vele boeren van hun dieren gaan houden! Op de plaats waar ze ligt zie ik ook een egel. Door de druk van haar boven liggend achterbeen op haar uier spuit er een straaltje melk uit een van haar tepels. De melk heeft een klein plasje gevormd in het gras en een egel zit duidelijk zichtbaar te smullen van de melk. Als kleine cowboy, zonder paard, zie ik het tafereel even aan en breng Anneke 12 met mijn takje in beweging.

De egel verdwijnt, zoals gewoonlijk, schuifelend in de oeroude erf-afscheidings tussens de weilanden en ik breng de koe naar mijn vader die met zijn eeltige handen de koe verder uitmelkt. Ik heb dit tafereel van egels en koemelk vele keren meegemaakt. Egels

zijn verzot op koemelk. Niet voor niets staat in oude verhalen te lezen dat men ooit dacht dat egels koeien leegzogen. Nu weet ik dat zo'n klein bekje van een egel niet op een koeien tepel past. Maar de egel was wel altijd op zoek naar koeienmelk. Het was een welkome aanvulling op hun dagelijkse voeding. En een egel "leeft" van dierlijke eiwitten.

Heel veel mensen kennen soortgelijke verhalen. Een voorbeeld. Henk en Truus komen laat in de nacht thuis van een feest. Henk zet de auto in de garage en Truus maakt licht in de woonkamer. Truus ziet in het kamerlicht een egel op het terras en verteld aan haar man. "Kijk nou wat daar loopt, een egel, wat leuk ... laten we hem iets geven"!

Negen van de tien mensen zetten een schoteltje met melk neer. Ze zien daarna ook, vanachter hun huiskamer raam, dat de egel er van smult. Ze zetten nog een schaal met melk neer en gaan naar bed. In de loop van de nacht drinkt de egel ook nog dit schaal met melk leeg. De volgende dag is onze egel, door het teveel van het goede, aan de diarhee.

Melk is perfect voor egels, ondanks alle waarschuwingen van mensen die verkondigen verstand van egels te hebben. Ik verzorg al dertig jaar egels, honderden per jaar en met succes! Jonge en verzwakte dieren krijgen met een spuitje oraal "kunstmelk" toegediend.

Daarnaast krijgen ze kattenvoeding in zachte vorm voorgeschoteld. Verder worden de altijd aanwezige teken verwijderd en krijgt de egel een injectie tegen parasieten. Luchtweginfecties komen vaak voor en ook die worden met antibiotica bestreden. Ik heb meer dan duizend jonge egeltjes grootgebracht, waarvan er vrijwel zeker daarna weer velen zijn doodgereden door aanstormende autobanden.

Ongeveer driehonderdduizend egels liggen jaarlijks dood naast en op onze snelwegen! U hoeft de dode dieren dus niet meer te tellen.

Onze egel is gegarandeerd een van de nuttigste dieren in ons land, ik weet dat het dier ook graag een aardbei lust en daardoor verstrikt raakt in netten. Het dier ontlast ons land echter van miljoenen slakken, torren en kevers die onze economie veel schade toebrengen.

Door veel "experts", die iets met egels zouden hebben, wordt je onthoofd als je een eenzame egel melk hebt gegeven. Meestal hebben zij hun ervaringen opgedaan uit boekjes en foldertjes en lucratieve uitingen van derden. De praktijk kennen ze nog niet!

Onze Nederlandse Egel is stapelgek op koe melk, hoogstwaarschijnlijk al eeuwen! In hét egel land, Engeland, heb ik vele asiel centra bezocht van egels. Ook daar is men het met de stelling eens. Egels zijn verzot op koeien melk in de natuur.

Beloof me wel dat u het bij dat ene schoteltje melk houdt, anders gaat het wel fout! Ook pindakaas is heel goed voor een mens, maar een hele pot per dag bezorgt je een snelle loop naar het toilet.

Overdaad schaadt ... en de ervaring leert ons meestal niet uit boeken, maar uit de praktijk!

Skukuza